

CONSTANȚA

APĂRE DUMINICĂ

20 Bani Numărul

Administrația strada Gărei No. 25

Abonamentul 10 Lei pe an

Muncă de Sisif

De când am întreprins publicarea acestui jurnal, în Decembrie 1891, cerem mereu, în fie-care an, de câte-va ori modificarea legii organice a Dobrogei, în sensul ca și Românii aflători în orașe, să pôta lua parte la alegerile comunale.

Am scris atâtea articole în astă privință, și cerând regularea condițiunii juridice, a Românilor veniți de peste hotare, că am putea face un volum întreg.

Am repetat cererile noastre, dezvoltându-le mereu, la fie-care schimbare de miniștri, de funcționari superiori, de prefecti; la fie-care început de sesiune a camerilor legiuitoare, trimițând studiile noastre atâtor bărbați politici, atâtor domni deputați și senatori, atâtor directori de jurnale din capitală; datu-ne-a cine-va vre-o atențiune? cu întristare trebuie să mărturisim că nu.

Și d'or, am demonstrat îndestul, monstruositatea juridică a faptului, și doar am pus în destală lumină necesitatea absolută ce e ca și Românii, să poată lua parte la viața politică, a acestei provincii, la afacerile de gospodărie ale municipiilor dobrogene, unde se tratează, între altele, despre afaceri, ce'i privesc deopotrivă, pe toți contribuabilii orașelor.

De giaba au fost toate ostenele noastre.

Atați proprietari mari din provincie, atați prefecti ai Dobrogei, admiră cu noi împreună anomalia; dar, întocmai noblețea cea orbită și surdă a Germaniei, din timpul feudalismului întocmai ca nobilimea moleșită a Moldovei de pe timpul invasiunii evrești, nimenea nu aude, nu vede nimic din cele ce se petrec. — Nici suvenirul Basarabiei, *perdute* spre entuziasmul atâtor Pseudo-Români, — exemplu proaspăt în memo-

ria tuturor politicianilor — nu mișcă pe nimenea.

Funcționarii înalți, profesorii, magistratura, avocații, medicii, inginerii, pensionarii, etc. continuă a nu avea drept de vot, la compunerea consiliilor municipale, pentru că nu au censul cerut de 30 lei, Jari directe; consiliile comunelor rurale, cel puțin 3 părți din ele, funcționează de atâția ani, în mod nelegal, de oare-ce alegătorii ce le-au ales, n'au calitatea de alegători, ne-având censul de 18 lei cerut de la alegătorii consiliilor comunelor rurale, din Dobrogea.

Trec erii, trec veri, trec sesiuni peste sesiuni, legislaturi peste legislaturi, ale Camerilor, și nu s'a găsit până acum un om care să propue și susție un proiect de lege de două rânduri, spre intrarea în legea electorală comună.

Românul continuă a fi strein în țara lui.

De atâția ani, ne muncim să se facă un început de romanisarea orașului, ca și acest element, să pôta întru ceva folos de dezvoltarea ce orașul va lua în viitor, și, parcă am vorbi de satele spaniole și de pădurile boemiene, nimenea nu înțelege graiul nostru sincer, mânat numai de patriotismul cel mai pur.

S'a făcut la Braila acest pas, acum 40 ani, unde nu era nici un pericol, sau mai bine zis, unde nu era nici o jenă, — populația d'înprejur fiind numai românească — și nu se face în Constanța, unde elementele alimentatoare, ale măririi orașului, sunt peste tot streine.

Dar în anii aceia fericiți, erau astfel de patrioți în capul afacerilor; erau din acei bărbați, cari își sacrificau totă viața, cheltuiau totă energia, averile, pentru interesul public; pe când ați, avânturile inimii urmașilor fraților *Golesci*, și atâtor alți fruntași, sunt în-

dreptate aiurea, spre mocirla politicei utilitare.

Generațiile de acum au altă școală, se închină la alt D-zeu, idealul e milioanele, până și pentru adeptii din provincie.

Incidentul cu Bulgarii

Se știe ce sgomot s'a făcut împrejurul unui articol apărut în jurnalul oficios *Mir*, al guvernului din Sofia. Procurându-ne acel număr în care s'a scris despre pretenziunile persecuției, de care ar suferi în Dobrogea conlocuitorii noștri bulgari, dam mai la vale traducțiunea lui.

Nu cunoștem anume care sunt și de unde au isvorit reclamațiunile, al căror ecou s'a făcut cel-lalt organ oficios al guvernului bulgar, *Progresul*, — în județul nostru Constanța, neexistând decât o singură reclamație, a comunității din Constanța, asupra căreia am scris deja — dar, dacă Bulgarii dobrogeni, s'au plâns ziarelor și guvernului din Sofia, pentru că nu li se aduce preoți și învățători din Bulgaria, la satele din nou înființate, în timpul guvernului românesc, ca: Casimcea, Ciacle, Camber, Armutlia, Caramankiot, Eski-Baba, Cavgadja, Rimnic, Duiagi, Ivan-Cesmea și deci de alte sate părăsite de Cerchezi și Turci, din județul Tulcea, apoi să ne ierte conlocuitorii noștri, că n'au de loc dreptate.

Legile României, constituționale, nu permit aducerea streinilor în asemenea slujbe; iar Episcopatul român, nu poate hirotonisi ca preoți, în Epărcie, decât pe cei eșiți din seminarele române, care nu sunt închise Bulgariilor. — Bisericile și școlile vechi bulgare, au toate preoții și dascălii lor, cari oficiază toți neturburați de nimenea, ceea ce de sigur, că nu e cazul în satele românești, din Bulgaria și Serbia.

Dacă se putea imputa ceva guvernului român, este tocmai că e prea tolerant față de streini, în special față de Bulgaria basarabeni, cărora se lasă pe mână, aproape toate firele administrației publice a provinciei, în deosebi secretariatele ambelor județe și a tuturor comunelor urbane. Dacă e cineva în drept a se plânge de vre-o procedură vitrigă a guvernului român, sunt numai Români, *espulzați sistematic de la stabilirea pe teritoriul județului Tulcea, în favorul Bulgarilor, a căror sate și averi s'au indoit și întreit de la venirea Românilor și până acum.* Vom cita un singur cas, între multe, acela petrecut la Ivan-Cesmea, din comuna Cogelak, plasa Babadag. Se stabiliseră acolo vre-o 30 familii de băjănari, din Scortaru-Nou, județului Brăila, făcându-și case și bordece și așteptând parcelarea pământului, acum vre-o 10-12 ani.

Prefectul român de pe atunci, i-a isgonit cu forța publică, iar mereana satului, de vre-o 6000 hectare, au dat-o toată la Bulgaria ce veneau aci din satele dinprejur, întemeind cel mai mare și mai bogat sat bulgăresc din Dobrogea, pe când Români, s'au împrăștiat pe unde au putut.

Iată d-lor de la *Mir* și *Progresul*, cum stau lucrurile, D-vostre, care le cunoașteți perfect de bine prin agenții ce'i aveți prin Tulcea, Babadag, Constanța, Mangalia, și prin toate orașelele din lungul Dunării, când afirmați altminterea, sunteți cel puțin de rea credință, dacă nu provocator inconștienți ai lupului din fabula mielului.

Eată articolul din jurnalul *Mir* de la 22 Ianuarie 1897.

„Ziarul *Progresul* publică o corespondență din Brăila, în care autorul cu inimă intristată, descrie faptele autorităților Române, în persecuțiunea sistematică și închiderea școalelor și bisericilor bulgărești din Dobrogea. Nu numai școalele și bisericile, ci însuși Bulgaria sunt supuși la persecuțiuni neauzite din partea autorităților acestei nenorocite părți, care cu procedarea lor, ne aduc în vremurile din evul mediu. Când citește cineva aceste fapte revoltătoare, a vecinilor noștri, n'ar crede nici de cum că România este țară liberă și că există în numele civilizațiunii ca stat creștin.

Numai într-o țară asiatică este înțeleasă o astfel de netoleranță și per-

secuțiune, a unui popor care se afla în patria sa.

Ast-fel de fanatism în închiderea bisericilor și școalelor Bulgărești, n'au arătat nici chiar fanarioții groși vreodată. Turcii astăzi, întrec mult în toleranță pe România civilizată; de orice vedem că în acest stat ne-creștin, toate naționalitățile și au bisericile lor și școalele lor, chiar Țințarii în curând și au aceste drepturi; iar România cu toate puterile sale, persecută și nimiceste din rădăcina Bulgarismului, închidând școlile și bisericile lor, într-un timp când în Bosfor se discută reformele... Noi nu putem să privim cu sânge rece, la aceste fapte fanatice, ale vecinilor noștri; de orice ne doare inima când vedem lacrimile și suferințele conșăgenilor noștri. — La noi în Bulgaria, toate naționalitățile, ne-exceptionându-se și elementul Român, se bucură de toate drepturile, în toate privințele, precum toți cetățenii Bulgari.

În capitala, Românii au o școală proprie a lor, care înfloresce și înaintează, în spiritul cel mai liberal. Aceasta nu numai că nu ne turbură, ci din contră ne face cea mai mare satisfacțiune, și noi cu mândrie arătăm faptele. Sperăm, că aceste scurte vorbe ale noastre, se vor auzi unde trebuie și se vor lua măsuri contra tot ce impută la vecinii noștri, ca ne-toleranța, pentru că să nu se strice bunele amintiri din trecut, pe care ziarul „*Scoboda*“ cu căldură îl amintește. În cas contrar, nu ne indoim, că și redactorul șef, al acestui ziar, prea curând va uita trecutul, când vede *bunătățile* care se toarnă pe pământul, unde și el pentru prima dată a vădit lumina. „Nu se stinge ceea ce nu se stinge“

În numărul său de la 11 Februarie, jurnalul *Mir* protestează contra ziarului bucureștean, care a schimbat pasagiul „sperăm că aceste scurte vorbe ale noastre se vor auzi unde trebuie și se vor lua măsuri, contra tot ce se poate imputa la vecinii noștri, ca ne-toleranță . . .“, introducând vorbe și fraze, ce n'au existat ca: „sperăm că protestele noastre se vor lua în considerație de către marele și puternicul protector al nostru, ca să pue capăt la fanatismul Român,“ și califică faptul de falsificație neertată, dacă traducerea n'a fost cu intenție eronată. Țice *Mir*.

E drept că în *Mir*, nu figurază cererea de intervenire, a „marelui protec-

tor“, dar evocațiunea aceasta, figurează într-un alt jurnal din Sofia al d-lui Caraveloff, șeful Rusofililor din Bulgaria, a căror politica o urmează actualul ministru al vecinilor noștri.

Asupra acestui incident, iată ce citim în *Vizita Națională* de la 8 Martie a. c.:

BULGARII DIN DOBROGEA

Correspondența diurnă *Politische Correspondenz* scrie din București, cu data de 12 Martie:

În zilele din urmă, un incident diplomatic s'a întâmplat între România și Bulgaria, care s'a sfârșit în mod satisfăcător pentru ambele țări.

*A fost vorba de pretinsa situațiune nefericită în care s'ar afla Bulgaria din Dobrogea; această chestiune a fost discutată cu asprime în ziarele bulgare *Mir* și *Progress*, și a fost și obiectul unei interpelări la Cameră. De și plângerile erau cu totul neintemeiate, d. Stoiloff, în răspunsul său, a confirmat în parte afirmațiile ambelor ziare. Acest răspuns, răspândit în toată Europa, a făcut un efect neplăcut la București și a silit pe guvernul român de a face reprezentațiuni guvernului bulgar.*

România a declarat că nu poate permite unui Stat, fie el mare sau mic să se amestece în afacerile sale interioare.

*Supușii români de naționalitate bulgară depind, în mod absolut, de guvernul român și nici un alt Stat nu poate să exerciteze o protecțiune, de alt-fel cu totul inutilă, asupra lor. Dacă d. Stoiloff spune că a primit informațiuni asupra multor acte injuste comise în contra bulgarilor din Dobrogea, aceste comunicări sunt cu totul inexacte. Interesații însăși, adică bulgarii din Tulcea și Constanța, centrele cele mai importante ale Bulgarismului, au înaintat ziarelor „*Mir*“ și „*Progress*“ adrese prin care se desmint, în mod categoric, afirmațiile acestor ziare. Ei asigură că situațiunea lor e excelentă, că se bucură de aceleași drepturi ca și Românii și că afirmațiunile contrare sunt născocite de accia cari vor să turbure relațiunile româno-bulgare. Aceste adrese sunt iscălite de toți notabili Bulgari din Dobrogea.*

D. Stoiloff a mai spus că Dobrogea nu este o parte organică a României; această afirmație este în contradicțiune cu Congresul din Berlin care a declarat Dobrogea ca parte integrantă a României și a concedat României dreptul de a organiza această țară.

In sfârșit, d. Stoiloff a afirmat că a făcut reprezentațiuni agentului diplomatic român, d-lui Ghika, și că agentul bulgar din București, d-l Minciovici, a atras atențiunea guvernului român. Și aceste afirmări sunt inexacte.

D. Ghika, reprezentantul României, a făcut reprezentațiuni în acest sens cabinetului din Sofia și a primit un răspuns atât de satisfăcător, în cât incidentul s'a considerat ca închis. Ceva mai mult, ziarul „Mir“ a fost silit de a retrage afirmațiunile sale; este de mirat, însă, cum n'a profitat de ocazie spre a publica adresa notabililor din Tulcea și Constanța.

**

Proteste trimise publicate tot în „Voinea Națională“, fiind prea lungi, estragem următoarele pasaje din cel trimis din Constanța . . . „bisericele și școlile bulgărești din Dobrogea sunt deschise; preoții și profesorii ne atinși întru nimic“.

„Noi, Bulgarit, suntem foarte mulțumiți în Dobrogea sub guvernul român, sub care ne bucurăm pe deplin de toate drepturile“ . . .

„Pentru mai mare adevărită, ne mândrim că guvernul nu are către noi prigoniri, ci ni se face onoare și susținere; ceva mai mult, în mai toate locurile sunt membrii comunali, primari, consilieri județeni, cari ocupă aceste funcțiuni de mai mulți ani și până acum“.

„Ve mai adevărim că, în orașul cel mai mare din Dobrogea, Constanța, primar este d-nu Coiciu, bulgar; la Mangalia bulgar; la Tuzla, Toprai-Sari, Musurat, Gherengek și alți mulți, în întregul județ, funcționari în serviciile comunelor, orașelor și la stat“.

(În toate localitățile numite abia 15—20 la sută din populațiune sunt bulgari, N. Red. Const.)

Acest protest este iscălit de 23 notabili bulgari din județ.

Dacă din orașul Constanța nu figurează de cât d. Ganciu Nicola, faptul se poate datorî numai stângăciei prefectului nostru, ne-apropiat de nimenea.

Iată acum un extract din protestul Tulceenilor, „dureros impresionat“ de faptul că un ziar serios a inserat încriminări ce fac parte din domeniul basmelor . . .

„Nu numai că nici o singură școală și nici o biserică bulgară nu s'a închis de către guvernul român, dar încă autoritățile române staruesc a ne construi

biserici și a ne înființa școli. Bisericele și școlile bulgărești din Tulcea și din întreaga parte a României trans-dunărene, prin starea lor de propășire și mereu înfloritoare, pledează atât de elocvente în favoarea tratamentului frățesc ce avem în patria românească.

Pe de altă parte, guvernul român ne conferă funcțiuni publice; noi participăm la toate instituțiunile efective din Dobrogea și noi împărtășim, în deplină egalitate cu conaționali noștri, întreaga activitate publică“.

Protestul este iscălit de d-nii:

Dimitrie Hagi Petroff, mare proprietar și președinte al consiliului județian; Ștefan D. Theodorof, ajutor de primar al orașului Tulcea; Christea Djeambagof, mare proprietar; Iancu Paciof, comerciant, mare proprietar și consilier comunal; A. Demirof, comerciant și consilier comunal; Sava Dancof, librar și tipograf; Chiru G. Hitel, comerciant și consilier județian; D. Athanasoff, comerciant și mare proprietar; Tanasache Radovici, comerciant și mare proprietar; Minciu Moreef, comerciant și mare proprietar; Telemaque D. Theodorof, mare proprietar; Iordan Ecsbrof, comerciant, mare proprietar și președinte al comitetului bulgar de instrucțiune publică din Tulcea.

**

Dacă am insistat atâta asupra acestui cas, sacrificând atâtea coloane, este că el a avut darul a mișca guvernul și ambele parlamente, român și bulgar, toate ziarele din Sofia și București, și ineseși presa străină, mai cu seamă cea rusă; atât e de adevărat proverbul român că, „un nebun aruncă o piatră în gârlă și 10 înțelepți nu o pot scoate“.

Am crezut că el merită să fie întreg adus la cunoștința Dobrogenilor, fiindcă de el este vorba.

P. G.

INFORMAȚIUNI

Afaceri comunale. Primarul Constanței, a plecat Mercuri la București, spre a-și aduce după unii, firmanul de Guvernator al Dobrogei, iar după alții, spre a stărui să se aprobe de minister suma de 45,000 lei cu un loc de 500 m. p. „situat spre apropierea căzărnilor“ — așa sună deciziunea consiliului comunal cu cât s'a convenit a se cumpăra izvoarele Caragea, devenite proprietate a d-lor Dicran Enirzian alias

consilierii Locmanian și Pencioff, care fiind situate în zona de 20 metri a ghiolurilor și stufăriilor, după legea Dobrogei, nu putea fi de cât proprietatea Statului.

Am insistat destul asupra acestui gheșeft, primarul ne vrând în ruptul capului să se facă lăudii și să se aducă apă de la izvoarele comunei. Ne rămâne astăzi să atragem atențiunea cetățenilor, asupra faptului, că numitele izvoare au fost oferite acum 2 ani de proprietarii lor, Toma Anastasiu, pe prețul de 10,000 lei, d-lui consilier Teohari Caraciali și altora, însuși primăriei, iar d-l primar a refuzat de a intra în tratative, deși știa rezultatul cercetărilor inginericești, până după ce ele au fost cumpărate de Dicran.

Ne stipulându-se locul anumit, căzărni sunt în trei locuri, unde este de a se da locul de 500 m. p., ci rezervându-și dreptul a-l determina mai în urmă „unde Primăria va crede de cuviință“, întrebăm pe ori-cine, nu e un gând ascuns și în dosul acestei clause ?

S'a văndut locuri în partea de sus, de la 5 până la 45 lei m. p., din care îi va da d-l Koiciu, nepotul nașului său Frenkianu ?

**

Alta. Consiliul comunal, cu majoritatea de voturi, a vândut societății „Steaua Română“, pentru industria petrolului 2 hectare teren, la chilometrul 3, pe linia ferată, lângă acaretele și aria moșiei comunei cu prețul de 50 bani metrul pătrat. Vândarea s'a aprobat și banii s'au vărsat. Negociatorul acestei societăți anonime, al cărui consiliu de administrație e compus din oameni politici, a trebuit să fie tot d-l Zossima, cel ce se vede, și-a pus în gând să facă fericirea comunei Constanța, împreună cu Coiciu.

Ast-fel, locul resfătat ce domina portul și întreg malul Mării, deasupra vililor se vinde cu 50 bani m. p., pe când moșia doinică și scăpătata peste plătoul de la magazin, dincolo de satul Anadolkiol, a d-lui Coiciu.

Numai zicem alt-ceva nimic; căci ori-ce am mai diz a fost de prisos.

Constanțenii au primarul ce merită.

**

Românii din Constanța au făcut o nouă petițiune d-lui Ministru, cerând să li se spună odată dacă li se vinde sau nu locuri comunale, spre a nu trece și campania acestei veri.

Pasce murgule D-nu Koiciu dice că trebuie o lege prin camere, căci legea comunală nu autorisă altminterlea înstreinarea fără licitație a bunurilor comunale.

Constituiți-vă și voi în societate anonimă; alegeți-vă de președiate un sigur viitor ministru, și veți vedea cum merge treaba strună!

* *

Maî mulți orașeni, comercianți de cereale și proprietari ai magaziiilor de produse, s'au prezentat d-lui Primar, arătându-i multele neajunsuri și dificultăți ce întâmpină din cauza lipsei unei șosele la magații și imposibilitatea circulației printre aceste magații, din cauza ne nivelării terenului, cerând transformarea acestui cartier în piață de cereale.

D-nu Primar s'a scăpat de insistențe cu un espedient, promițând că va înscrie suma necesară în bugetul anului curent, când bugetul votat era trimis deja la minister spre aprobare.

Treburî de ale lui Koiciu.

* *

Consiliul de revizie al recrutării din anul acesta, prezidat de d-l Quintescu, a făcut nedreptăți revoltătoare.

Ion Dragomir, din Chiostel, în etate de 32 ani, fost militar 3 ani, serviciu activ, în Transilvania; Dumitru Bratu, din Alacapu, în etate de 29 ani și 10 luni, venit numai de 3 ani în Dobrogea, stabilit abia anul acesta, fără pământ măcar, posedând acte de scutire de dincolo, în regulă, legalizate de ministerul de externe din București, ambii însurați, cu copii și familiile aci au fost recrutați ca omiși frauduloși.

Ce va fi la periferia județului, vom auzi și vom reveni, lămurind și aceste două cazuri.

De o cam dată constatăm că nici Hotentotii Africii austriale n'au o politică de colonizare mai abilită de cât noi Românii.

* *

Între serviciul de control și antreprenorul portului e complectă neînțelegere.

Cele 500 blocuri formate cu Puzolană trebuiesc, spre a fi utilizate, îmbrăcate într-o camasă de ciment de 5 c. m. grosime. — Varul de Canara s'a găsit — tocmai acum — că nu e bun.

Pentru umpluturi în port și adâncirea lui se cere un dig apărător care nu s'a început.

Instalațiile întregi pentru facerea blo-

curilor trebuiesc modificate și prefăcute. Antreprenorul d-l Hallier, s'ar plânge că nu i s'a notificat toate aceste cereri la timp, astă toamnă, spre a fi putut face modificările în timpul ernet.

* *

Redacția „Constanței” face cunoscut următoarele: Ne având nici o daraveră bănească cu fostul jurnal „Sentinela Dobrogei” de la care n'a primit nici un ban în comptul vre-unui abonament, suî al întreținerii fișiei, sumele plătite către comitetul „Sentinlei” nu ne privesc.

Rugăm deci pe toți domnii căți au primit jurnalul Constanța, să bine voiască a plăti costul lui de 10 lei pe an, direct la administrație, strada Gărei No. 25 în Constanța, sau către administratorul ziarului Simion Grigorescu, când se va prezenta la domnii abonați.

Adunarea Deputaților

Sesiunea ordinară 1896—1897.

Ședința de la 10 Februarie 1897

(URMARE)

D. vice-președinte: Atunci d. Buescu, are cuvântul.

D. Pană Buescu: D-lor deputați, de mai multe ori am fost în Dobrogea și am observat, în adevăr, că administrațiunea din Dobrogea nu ne face onoare și mai cu seamă administrațiunea județului și orașului Constanța, pe cari am avut ocaziunea să le ved mai de aproape. În mare parte dar, spusele colegului nostru, d. Aslan, sunt exacte.

D-lor, în ceea ce privește administrațiunea județului Constanța a fost, în adevăr, o nenorocire de a avea în capul său un prefect cum este mai cu seamă cel actual.

La 1880, când am discutat organizarea Dobrogei, am discutat și drepturile acelor populațiuni, și atunci am luat o îndatorire, față cu Europa, luând această populațiune sub protecțiunea noastră, ca să 'i dăm o administrațiune bună, iar nu o administrațiune care să pună în pozițiune pe această nenorocită populațiune să 'și ia cea din urmă velință și să plece în Turcia, ca să scape de urgia administrației, căci nu binele îl face pe acei oameni să plece din Dobrogea.

Și atunci când am discutat legea din 1880, s'a pus chestiunea de drepturile populațiilor de acolo și acei cari au

facut cele mai multe observațiuni acelei legi, diceau că acestor oameni nu li se recunosc toate drepturile lor, și să nu 'i tratăm chiar, prin acea lege de organizare, ca pe niște sclavi.

D-lor, administrația actuală nu a corespuns așteptărilor noastre.

Pe când s'a votat legea Dobrogei se spune de pe banca ministerială; nu vroidm să dăm drepturi dobrogenilor, ca pentru Basarabia, pentru că vroidm să introducem în Dobrogea Români și drepturile politice, când le vom acorda, să fie în mâna Românilor, iar nu a străinilor. Acesta a fost scopul ministerului când a presintat acea lege.

Realisatu-s'a ôre acea idee?

O mulțime de români din Transilvania și Banat au venit și s'au așezat în Dobrogea. Ce protecțiune au găsit ei acolo?

În fața dreptății ei nu au dreptate; căci prefectii, — mai cu seamă prefectul de adî, — merg până a le contesta chiar dreptul de a 'și forma consiliul comunal. Bieții Dobrogeni au bătut pe la toate ușile, dar până adî nu li s'a dat dreptate. Aceste populațiuni românești sunt tratate ca străine; ba încă în capul consiliilor comunale, ce vedem? Vedem numai străini.

Duceți-vă în Constanța, consiliul comunal e compus numai diu străini, secretarul este un bulgar, casierul e un grec, care nici nu știe românește, un singur tânăr român era în consiliu, un absolvent al școlii noastre de agricultură, Grigorescu, el bine, toate silințele s'au pus ca să 'l dea afară.

Eu, d-lor; vă mărturisesc, nu înțeleg de ce atâta ură din partea acestui prefect în contra românilor, și nu înțeleg aceasta, când avem proprietari români cu proprietăți însemnate în județul Constanța. În camera de comerț nu există nici un român; acea cameră este compusă numai de greci și de bulgari.

La Medjidie asemenea consiliul comunal este compus numai din străini. Ura acestui prefect pentru români nu o înțeleg și este ceva sistematic din partea sa; i s'au făcut observații din pricina acestei partări. Omul acesta n'a vroit să se consulte cu nici un român, n'a vroit să ție seamă de ideile nici unui român.

În comunele rurale și urbane este un jaf, lipsă complectă de control. Casierii comunali au asupră-le peste 200.000 lei mâncați,

(Monitorul Oficial)

(Va urma)